

Sygn. akt: XU-793/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu

w składzie: **Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar**

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 21 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **B. P.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 10 września 2013r. znak: (...)

w sprawie **B. P.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o **zasilek chorobowy**

1. zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. Oddział we W. i przyznaje wnioskodawczyni B. P. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 kwietnia 2013r. do 17 lipca 2013r. i nadal.
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawczyni kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: X U 793/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 września 2013 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – t. j. Dz.U. z 2013r., poz.1442, w związku z art. 3 ust. 3 pkt 8, art.6 ust. 1 pkt 1, art. 9 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322, odmówił wnioskodawczyni B. P. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 kwietnia 2013 r. do dnia 17 lipca 2013r. i nadal. W ocenie organu rentowego zdarzenie, jakiemu uległa wnioskodawczyni w dniu 05 listopada 2012 r., nie spełnia definicji wypadku przy pracy zawartą w art. 3 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Wnioskodawczyni B. P. odwołała się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę w całości, jednocześnie żądając przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w następstwie wypadku przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, jakiemu uległa w dniu 05 listopada 2012r. oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak prawnych podstaw do jego uwzględnienia. W ocenie organu materiał dowodowy wskazuje, że zdarzenie, jakiemu uległa wnioskodawczyni 05 listopada 2012r. nie zostało zakwalifikowane jako wypadek przy pracy.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. P. domaga się przyznania prawa do zasiłku chorobowego na podstawie art. 9 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. 199, poz.1673. Wnioskodawczyni od 01 04 2008r. objęta jest ubezpieczeniem wypadkowym z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art.3 ust.3 pkt 8 cyt. ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu, podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych.

Z okoliczności sprawy wynika, że wnioskodawczyni podlegała ubezpieczeniu wypadkowemu z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej, a zatem ten właśnie przepis ma do niej zastosowanie.

Postępowanie dowodowe bezspornie wykazuje, że zdarzenie miało charakter nagły, wywołane było przyczyną zewnętrzną i spowodowało uraz. Pozostaje więc do wyjaśnienia czy nastąpiło podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej.

Wnioskodawczyni prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod nazwą (...), której przedmiotem jest handel artykułami użytku domowego.. W dniu 05 listopada 2012r. wnioskodawczyni udała się do P. U. P. we W. w celu złożenia list obecności stażysty. Wnioskodawczyni przechodząc chodnikiem poślizgnęła się i upadła do tyłu na plecy i pośladki. Wnioskodawczyni w tym dniu nie była w Urzędzie Pracy, listy obecności zostały złożone w urzędzie w następnym dniu przez członka jej rodziny. Wnioskodawczyni w dniu zdarzenia nie udała się do lekarza, gdyż sądziła, że nie odniosła żadnych urazów poza niewielkim stłuczeniem. W związku z nasilającymi się dolegliwościami do lekarza udała się dopiero w dniu 31 stycznia 2013r. do „P. n. B.”. W wywiadzie podała lekarzowi, że dolegliwości odczuwa od miesiąca, a od 3 tygodni bóle w okolicy krzyżowej i ogonowej i że upadła przed rokiem. Zaprzeczyła też świeżemu urazowi. W okresie od 22 kwietnia 2014r. do 28 kwietnia 2014r. wnioskodawczyni przeszła zabieg usunięcia kości guzicznej, w wywiadzie podała lekarzowi, że listopadzie 2012r. upadła na kość krzyżową i od tej pory odczuwa dolegliwości bólowe

W dniu 30 kwietni 2013r. wnioskodawczyni zgłosiła fakt wypadku stronie pozwanej, która w dniu 28 sierpnia 2013r. sporządziła kartę wypadku nr (...). Zdaniem strony pozwanej zdarzenie w dniu 05 listopada 2012r. nie spełnia definicji wypadku przy pracy, gdyż w dokumentacji medycznej z P. N. B.wynika, że wnioskodawczyni w dniu 31 stycznia 2013r. podała lekarzowi, że nie doznała świeżego urazu, a dolegliwości odczuwa od miesiąca. Zdaniem strony pozwanej do zdarzenia w dniu 05 listopada 2012r. doszło w innych okolicznościach aniżeli podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą.

W wydanej w dniu 10 czerwca 2014r. opinii biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog stwierdzili, że wydaje się być prawdopodobnym przebieg zdarzenia podany przez wnioskodawczynię w dniu 05 listopada 2012r., który miał miejsce w drodze do Urzędu Pracy w celu złożenia list obecności stażysty. Zdaniem biegłych sądowych istnieje związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy zdarzeniem w dniu 05 listopada 2012r. a dolegliwościami zgłaszanym przez wnioskodawczynię w dniu 31 stycznia 2013r. podczas wizyty w przychodni. Na skutek upadku w dniu dni 05 listopada 2012r. wnioskodawczyni mogła doznać urazu opisanego w dokumentacji medycznej.

Strony postępowania zgodziły się z wydaną opinią w sprawie.

Dowód:

- akta odszkodowawcze i zasiłkowe strony pozwanej.
- dokumentacja medyczna dot. leczenia wnioskodawczyni – k. 19 – 23 as.

- pismo PUP z dnia 29.04.2014r. – k. 24 as.
- opinia biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa z dnia 10.06.2014r. – k.28 as.
- dowód z przesłuchania wnioskodawczynie – k. 16 as.

Decyzją z dnia 10 września 2013 r. strona pozwana odmówiła wnioskodawczynie prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 kwietnia 2013r. do 17 lipca 2013r. i nadal.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na aktach odszkodowawczych i zasiłkowych, dokumentacji lekarskiej w nich zawartej oraz na opinii biegłych sądowych. Sąd dał wiarę tym dowodom, gdyż brak było podstaw do podważenia ich wiarygodności. Ponadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania wnioskodawczynie. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy wnioskodawczynie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres 11 kwietnia 2013r. do 17 lipca 2013r. i nadal, a tym samym czy niezdolność do pracy wnioskodawczynie spowodowana była wypadkiem przy pracy.

Okoliczności, w jakich wnioskodawczynie uległa wypadkowi zdaniem Sądu uzasadniają uznanie, że do zdarzenia doszło w związku z wykonywaniem zwykłych czynności związanych z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych. Jednocześnie zgodnie z art. 9 ostatniej ww. ustawy zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru.

Ubezpieczenia z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych są objęte przepisami ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z art.2 ust.3 tej ustawy, wypłacalność świadczeń z ubezpieczeń społecznych gwarantowana jest przez państwo, zaś, jak wskazano w jej art.2a ust.1, „ustawa stoi na gruncie równego traktowania wszystkich ubezpieczonych bez względu na płeć, stan cywilny, stan rodzinny. Ubezpieczenie wypadkowe ma charakter obowiązkowy w wypadku osób podlegających ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu (art.12 ust.1). Zasada równości przyjęta w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczy w szczególności warunków objęcia systemem ubezpieczeń społecznych, obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek, obliczania wysokości tych świadczeń, a także okresu wypłaty świadczeń i zachowania prawa do nich. Wyliczenie tego, czego zasada równości dotyczy, oznacza, że w tych sprawach (a także innych związanych z regulacją zawartą w ustawie), nie ma podstaw prawnych do czynienia między ubezpieczonymi różnic związanych ze świadczeniami należnymi ubezpieczonym. Zdaniem Sądu do wypadków, do których doszło przy prowadzeniu pozarolniczej działalności należy stosować zasady przyjęte przy ustalaniu wypadku przy pracy w systemie pracowniczym i zdarzenie jakiemu wnioskodawczynie uległa w dniu 05 listopada 2012r. jest wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art.3 ust. 3 pkt.8 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych –Dz.U.199, poz.1673, za wypadek przy pracy uważa się również nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. Przyjęte w tym przepisie określenia odwołują się do definicji wypadku przy pracy i takich jej elementów jak nagłość i zewnętrzna przyczyna zdarzenia. Poza tym jest to definicja szczególna, w której ryzyko wypadku zostało powiązane ze specyfiką zawodu i prowadzoną działalnością

zarobkową. Użyty w definicji wypadku zwrot ustawowy "podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej" oznacza, iż ustawodawca pragnął objąć ochroną ubezpieczeniową zdarzenia, które mają związek czasowy, miejscowy, ale przede wszystkim funkcjonalny (celowy) z prowadzoną działalnością. W stanie faktycznym niniejszej sprawy rozważania dotyczą okoliczności zdarzenia w dniu 05 listopada 2012r. Przeprowadzone przed Sądem postępowanie wykazało, że do urazu w dniu 05 listopada 2012r. doszło na skutek upadku do tyłu na pośladki i kręgosłup lędźwiowy. W początkowym okresie wnioskodawczyni poza ogólnym bólem nie odczuwała żadnych dolegliwości i zażywała jedynie leki przeciwbólowe. Po ok. 2 miesiącach dolegliwości uległy natężeniu i wnioskodawczyni udała się do lekarza. W wywiadzie podała dolegliwości, jakie odczuwa i od kiedy nastąpiło ich nasilenie. Wnioskodawczyni nie łączyła występujących u niej dolegliwości z doznanym upadkiem. W początkowym okresie, po urazie złamanie kości guzicznej ulega przeoczeniu, także przez lekarza leczącego i wykonanym badaniu, które nie potwierdziło żadnych urazów. Dopiero dalsza diagnostyka i badanie potwierdziły u wnioskodawczyni złamanie kości guzicznej, które zakończyło się zabiegiem operacyjnym w kwietniu 2014r. Z opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa wynika, że prawdopodobnym wydaje się przebieg zdarzenia w dniu 05 listopada 2012r. podany przez wnioskodawczynię oraz, że istnieje związek przyczynowo – skutkowy pomiędzy zdarzeniem w dniu 05 listopada 2012r. dolegliwościami zgłaszanym przez wnioskodawczynią podczas wizyty u lekarza w dniu 31 stycznia 2013r.

W tym zakresie Sąd dał wiarę przesłuchaniu wnioskodawczyni oraz przyznał przymiot wiarygodności wydanej w sprawie opinii biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa.

Zgodnie z art. 6 ust.1 i art.9 ust.1 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych – Dz. U. z 2009r., Nr 167, poz. 1322, z tytułu wypadku przy pracy przysługuje min. „zasilek chorobowy” dla ubezpieczonego, którego niezdolność do pracy spowodowana została wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni w dniu 05 listopada 2012r. uległa wypadkowi przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej i z tego tytułu przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 11 kwietnia 2013r. do 17 lipca 2013r. i nadal.

Zważywszy na powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzekł jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym, strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl § 3 tego przepisu do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

O wysokości kosztów zastępstwa procesowego wnioskodawcy Sąd orzekł na podstawie § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz.461).

Sprawa o prawo do zasiłku chorobowego jest sprawą z ubezpieczenia społecznego, do której mają zastosowanie przepisy § 12 ust 2 zw. z § 2 ust 2 cyt. rozporządzenia. Sąd uwzględniając rodzaj i stopień złożoności sprawy oraz związany z tym niezbędny nakład pracy pełnomocnika wnioskodawczyni zasądził koszty zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotnych kosztów minimalnych określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.